

EN MANS DE QUI ESTEM?

Si alguna cosa defineix per complet i de manera clara l'actual nivell dels nostres gestors és el desgavell suïcida que la SMPRAV va ocasionar ahir en bona part dels centres penitenciaris catalans

De manera dogmàtica i sense flexibilitat, amb un desconeixement paorós de la realitat de l'interior dels nostres centres, la SMPRAV va ordenar un tall absolut, categòric i immediat de les comunicacions íntimes, familiars i de convivència que va generar inevitables problemes d'ordre en diversos centres.

Novament els treballadors de servei ahir van haver de fer front amb la seva enorme experiència, coneixements i el seu bon fer a una altra ordre absurda, irreflexiva i voluntarista, de les quals ja portem moltes i no sols durant aquest període de crisi.

Tot el que ha estat en un pati sap que es pot aplicar als interns qualsevol canvi de normativa però que mai es pot fer de la nit al dia, com literalment ha estat l'ordre de tallar comunicacions, si no s'està disposat a fer front a problemes greus d'ordre.

Això ho sabem els que estem i hem estat treballant als patis i en les galeries, però també està més que clar que en la SMPRAV no ho saben senzillament perquè ja no hi ha ningú amb aquesta experiència, se'ls han carregat a tots.

Per això hi ha hagut, hi ha, i sens dubte hi haurà més ordres sense sentit, absurdes i perillosíssimes, producte del desconeixement de la SMPRAV de la realitat del que administren.

Hi ha diversos exemples sagnants, que no són els únics:

- Per absurd que sembli, aquesta administració no sols no va lliurar als treballadors màscares al març, quan es va iniciar el període d'alarma, SINÓ QUE VA PROHIBIR EL SEU ÚS AMENAÇANT AMB EXPEDIENTS.
- Aquesta Administració no va realitzar proves PCR ni serològiques als seus treballadors malgrat ser servei essencial i de risc. **Va caldre una**

interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya instat per **CCOO** perquè ho fes.

- Segueix sense facilitar FFP-2 no caducades als treballadors, especialment als companys/es que han tornat d'un permís per deure inexcusable que malgrat patir malalties perilloses, no compten amb cap mena de protecció especial per a ells.

"De aquellos polvos vienen estos lodos"

(antic refrany castellà)

CCOO ja ho vam avisar, vam ser novament l'ÚNIC sindicat que ho va fer i que a més ho va posar per escrit, negre sobre blanc. Mentrestant, altres sindicats es posaven de perfil i xiulaven al vent deixant que fos **CCOO** la que es va desgastar i es va emportar la malvolença de la SMPRAV, PER SER **CCOO** ELS ÚNICS QUE VAM POSAR ELS PUNTS SOBRE LES IS.

CCOO ho vam dir clar i català:

A la SMPRAV es va escombrar absolutament dels llocs superiors a les persones amb experiència en interior, i ara NO hi ha ningú que tingui ni la més remota idea del que es cou dins d'un mòdul

Per això s'estan donant ordres que no se li ocorrien a un novell amb només dos mesos d'experiència a l'interior. I per això hi ha direccions de centres, que per pura desesperació es debaten entre complir ordres absurdes o aplicar el sentit comú del qual tan mancat camina la SMPRAV últimament.

Mentre això segueixi així, no hi ha solució possible, ja que l'experiència del que passa en un mòdul mai s'aconseguirà llegint informes i trepitjant moquetes.

CCOO creiem que la SMPRAV ha de anul·lar per complet la seva política de liquidar interior per a donar lloc a l'establiment d'equips veritablement multidisciplinaris, on tota mena d'experiència tingui acollida.

Si la SMPRAV segueix per aquest camí, acabarà construïnt un tamboret al qual li faltaran totes les potes menys una i amb el qual caurem tots, però molt especialment els i les que treballem en els centres, que som els i les que realment acabem aguantant les seves genialitats

Barcelona a 19 de juliol de 2020

#NOsensemascareta

US CONTINUAREM INFORMANT!